

Nejdřív začla Talimůrka. V pátek večer, po tý naší pěkný procházce, si párkrát zakašlala a já byla ve střehu. V sobotu ráno už to bylo víc než jasný. Máme problém. Teď je jen otázkou, jak velkej ten problémek bude. Nasadili jsme klidovej režim a krátký pouze čistě venčící procházky. A jitrocelovej sirůpek, céčko, echinaceu.

A..... venčení v oblečku ☐ . Bože to je komický, ohař, kterej je schopnej se ráchat v lednu v jezeře a jde po sídláku v zatepleným oblečku..... ☐ , dobrej úlet. Ale proč obleček nevyužít, když je k dispozici a navíc tak šikovnej, že kreje i hrudník. S večerem se kašláním zhoršilo, běhám po bytě a utírám vykašlanou pěnu a doufám, že se fakt nepletu a jde jen o psincák.

A už si tak trochu pokašlává i Rumíček. Vypadá to, že budeme veselá domácnost. Tali má extrémní potřebu tulení se a furt se cpe někomu z nás na klín. U mě je to trochu marný, takže mi u počítadla leží přehozená přes nohy, jak utěrka a užívá si kontakt. (jooooo kdyby sis ho takhle ty huso flekatá užívala i venku, ale to nee, to nikoho nepotřebujeme, že?). Rumíček se jí straní, protože je "divná" a on má na tohle radar. Navíc kašle dost děsivým způsobem, kterej vážně trochu děsí, takže - a to vůbec nevadí ale - se jí prostě vyhýbá. Aspoň nebudou dělat krávoviny.

No, noc to bude veselá, musíme ji nechat spát v kuchyni, aby nerušila půlku baráku, protože v kuchyni je to přeci jen tlumenější, než v rozlehlý předsíni. Tak nám držte palce, ať to dáme bez dochtorů.

Tak to ještě editnu. Kolem půlnoci se kašláním zhoršilo, nasadila jsem homeopatika, který jsem vystrachala. Pár posledních bobulek. Tak jsem hned nasadila pět kuliček. A poseděla si u ní v kuchyni, bylo vidět, že jí to trápí. Když usnula, přesunula jsem se do peří. Ráno už to byl viditelný posun. Přestala pění. Takže šup, rozpustíme další kuličku, teď už jen jednu. A vzpomněla jsem si, jak jsem tehdy Bubince vařila tymiánovej čajík s medem a tak jsem hned hrneček uvařila a oba ho průběžně popíjí, stejně jako dostávají sirůpek. Rumíček se zatím nepřidal, třeba mu to vydrží. Procházky jsou pidi krátký, ale Tali nemoc na entuziasmu neubrala. Naopak, protože zcela pochopitelně venku tradáááá, letim. No zaplaťnadbůch za postroj, páč jinak by si tu makovici urvala. Ale nakonec se nechala ukáznit.

Trošinku jsme se prošly za domem, zatímco Rumíčkotým vyrazil do sídláku. Aby jim to nebylo líto, tak jsem si s nima na chvíli zalezla do pokoje a trošku jsme si hlavylámali, trošku

“cvičili” a pak šli hlídat židle s piškůtama. Páník cípnul v obýváku. A já se zase dala do pečení. Uhňácala jsem si těsto na išlový dortíčky, dala ho odpočívat a když bylo dostatečně odpočinutý, začla opět velkovýroba hvjézdíček, zvonečků, stromečků, hříbečků, měsíčků, rybiček, kapříků.....podle přibývajícího počtu cukroví asi počítám s tím, že nás přepadne půlka světa a já ji budu muset pohostit. Jinak nechápu, proč toho pro nás dva tolik vyrábím?? □ .

Rumíček naznal, že Tali už tak děsivá není, naopak jest velmi družnej, takže.... že by krom bacilů nás bacilo rovnou i hárání?? Uvidíme. No ale, homeo (Silicea) pěkně zabírá, třikrát denně jedna kulička. Třikrát denně taky ten jitrocelovej sirůpek, jednou denně céčko, echinacea na podporu imunity a ten tymiánovej čajík. A zdá se, že se to hezky zlepšilo. Uvidíme, co ukážou další dny. Nicméně ze čtvrtěního cvičení jsem nás odhlásila.

Byl to veskrze poklidný víkend a i když s bacilama, docela jsem si to užila.

A ještě jednou to editnu: Neděle večer, ohařiska chrápou a nikdo nekašle!!! Dostala další dávku homeo a v předsíni je krásný ticho. Proti včerejšku, kdy to s ní cloumalo i v klidu uprostřed spánku, je to supr posun. A taky musím pochválit Brtníka, že svědomitě tu naši princeznu oblíká, ač se mu původně nechtělo. Protože :“Proboha, je to pes, má kožich, ven jde jen na chvilku!” ..... no, jo umím bejt urputná :D, takže oblíká, oblíká, takže Tali hrudní košíček je v teple. No tak třeba až tohle budete v úterý číst - páč na zítra mám povídání o páteční procházečce - tak už bude Talimůře docela dobře???? Uvidíme.

A edit potřetí - stále máme chrchlůtčku.Už to s ní nelomcuje teda, ale zase to jakoby stagnuje- chrchle pátý den. A teď už teda jen v momentech, kdy se rozruší. Potíž je, že se rozruší často. Když nás vítá, když má být jídlo, když se s Rumoušem masakrujou, když vona masakruje Rumouše, páč se chystá hárat..... takže prostě jsme “U Chrchlánků” . Rumíček se zatím drží, já jedu tymiánovej čaj ve velkém, načínám další sklínku jitroceláku, fedruju céčko, podávám homeo. A ..... chrchlu taky, asi to na mě hodila □ .